

C/2024/1236

12.2.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 26 października 2023 r. – europejski nakaz aresztowania wydany wobec YM; druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

(Sprawa C-641/23, Dubers (1))

(C/2024/1236)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Osoba objęta europejskim nakazem aresztowania: YM

Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 17 ust. 4 i 7 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW (2) w związku z art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie dokonało transpozycji pierwszego z wymienionych przepisów w taki sposób, że wykonujący nakaz organ sądowy, od którego decyzji nie przysługuje żaden zwyczajny środek zaskarżenia, nie może przedłużyć 90-dniowego terminu na wydanie decyzji wyłącznie w celu zrealizowania swojego zamiaru, jakim jest skierowanie pytań prejudycjalnych do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej po upływie tego terminu, w związku z czym organ ten musi podjąć decyzję w sprawie wykonania ENA bez możliwości zwrócenia się z pytaniami prejudycjalnymi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej?
- 2) Czy art. 5 pkt 3) decyzji ramowej 2002/584/WSiSW w związku z art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz, w stosownych wypadkach, w związku z art. 20 i 21 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie dokonało transpozycji pierwszego z wymienionych przepisów w taki sposób, że przekazanie rezydenta państwa członkowskiego wykonującego nakaz w celu przeprowadzenia postępowania karnego można uzależnić od gwarancji ponownego przekazania tylko wówczas, gdy to państwo członkowskie sprawuje jurysdykcję w odniesieniu do czynów, w związku z którymi wydano wniosek o przekazanie w celu przeprowadzenia postępowania karnego – co skutkuje tym, że warunek ten nie zostaje spełniony, jeżeli czyny nie podlegają karze według prawa tego państwa członkowskiego – przy czym to państwo członkowskie nie stawia tego samego warunku w odniesieniu do swoich obywateli?
- 3) W zakresie, w jakim na pytanie II należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy art. 9 ust. 1 lit. d) decyzji ramowej 2008/909/WSiSW (3) w związku z art. 25 teże decyzji ramowej, jak również w związku z art. 4 pkt 1) oraz art. 5 pkt 3) decyzji ramowej 2008/909/WSiSW, stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które zastosowało art. 7 ust. 4 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW, dokonało transpozycji pierwszego z wymienionych przepisów w taki sposób, że

po tym jak wykonujący nakaz organ sądowy zezwolił na przekazanie w oparciu o gwarancję ponownego przekazania do wydającego nakaz państwa członkowskiego w celu przeprowadzenia postępowania karnego w związku z czynem w rozumieniu art. 2 ust. 4 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, który to czyn nie podlega karze według prawa wykonującego nakaz państwa członkowskiego, ale w odniesieniu do którego wykonujący nakaz organ sądowy wyraźnie wstrzymał się od odmowy przekazania z tego powodu,

inne organy wykonującego nakaz państwa członkowskiego (jako państwa wykonującego) mogą lub muszą następnie odmówić uznania i wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej za ten czyn w wydającym nakaz państwie członkowskim ze względu na brak odpowiedzialności karnej za ten czyn na gruncie prawa wykonującego nakaz państwa członkowskiego (jako państwa wykonującego), a zatem mogą lub muszą odmówić realizacji gwarancji ponownego przekazania?

(1) Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

(2) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, S. 1).

(3) Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. 2008, L 327, s. 27).